

ו וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְ�נִיַּת וְהִנֵּה כַּהֵן הַנֶּנֶע וְלֹא־פָשָׁה הַנֶּנֶע בְּעוֹר וּמָהְרוּ
הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הוּא וְכַבֵּם בְּגָדָיו וּמָהְרוּ:

וְרָאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְ�נִיַּת וְהִנֵּה כַּהֵן הַנֶּנֶע וְלֹא־פָשָׁה הַנֶּנֶע בְּעוֹר וּמָהְרוּ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת
הוּא וְכַבֵּם בְּגָדָיו וּמָהְרוּ:

וַיַּחְזִי כַהֲנָא יְתִידָא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא תְּנִינֹת וְהָא עֲמִיא מְכַתְּשָׂא וְלֹא אוֹסְף מְכַתְּשָׂא בְּמִשְׁכָּא וַיִּדְכֹּנִיה כַּהֲנָא
עֲדִיתָא הִיא וַיִּצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וַיִּדְכֵּי:

ז וְאִם־פָּשָׁה תִּפְשָׁה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הִרְאָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְמַתְּרָתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִיַּת
אֶל־הַכֹּהֵן:

וְאִם־פָּשָׁה תִּפְשָׁה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר אַחֲרֵי הִרְאָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְמַתְּרָתוֹ וְנִרְאָה שְׁנִיַּת אֶל־הַכֹּהֵן:
וְאִם אוֹסְףָא תוֹסְף עֲדִיתָא בְּמִשְׁכָּא בְּתַר דְּאַתְחֲזִי לְכַהֲנָא לְדְכֹנִתִּיה וַיַּתְחֲזִי תְּנִינֹת לְכַהֲנָא:

ח וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׁתָה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וּמָמְאוּ הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא:
וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּשְׁתָה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וּמָמְאוּ הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא:

וַיַּחְזִי כַהֲנָא וְהָא אוֹסַפַת עֲדִיתָא בְּמִשְׁכָּא וַיִּסְאַכְנִיה כַּהֲנָא סְגִירוֹתָא הִיא: פ

ט נֶנֶע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּכָא אֶל־הַכֹּהֵן:

נֶנֶע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּכָא אֶל־הַכֹּהֵן:

מְכַתְּשׁ סְגִירוֹ אַרְי תְּהִי בְּאַנְשָׂא וַיִּתְּנִי לָוֶת כַּהֲנָא:

י וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְכַנָּה בְּעוֹר וְהִיא הִפְכָה שְׁעַר לָבָן וּמַחִית בְּשַׂר חֵי בְּשֵׂאת:

וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְכַנָּה בְּעוֹר וְהִיא הִפְכָה שְׁעַר לָבָן וּמַחִית בְּשַׂר חֵי בְּשֵׂאת:

וַיַּחְזִי כַהֲנָא וְהָא עֲמָקָא חוֹרָא בְּמִשְׁכָּא וְהִיא הִפְכַת שְׁעָרָא לְחוּר וְרִשָּׁם בְּסָרָא חִיתָא בְּעַמְקָתָא:

רש"י

(ו) כַּהֵן, הַכֹּהֵן מְרִאִיתוֹ; הָא אִם עָמַד בְּמִרְאִיתוֹ אוֹ פָּשָׁה — טָמֵא. מִסְפַּחַת, שֵׁם נֶנֶע טְהוֹר. וְכַבֵּם בְּגָדָיו וּמָהְרוּ, הוֹאִיל
וַנִּזְקַק לְהַסְגֵר, נִקְרָא טָמֵא וְצָרִיף טְבִילָה:

(ח) וּמָמְאוּ הַכֹּהֵן, וּמִשְׁטָמְאוּ, הָרִי הוּא מְחֻלָּט וְזָקוּק לְצַפְרִים וְלִתְגַלְחַת וְלִקְרִבָן הָאֲמוֹר בְּפִרְשֵׁת "זֹאת תִּהְיֶה". צָרַעַת הוּא,
הַמִּסְפַּחַת הַזֹּאת. "צָרַעַת" — לְשׁוֹן נִקְבָה. "נֶנֶע" — לְשׁוֹן זָכָר:

(י) וּמַחִית, שְׁיִינְמִינִי ט בְּלַע"ו, שְׁנֵהֲפֵף מְקַצֵּת הַלָּבָן שְׁבִתוֹף הַשְּׂאֵת לְמִרְאָה בְּשַׂר, אִף הוּא סִימָן טָמְאָה, שְׁעַר לָבָן בְּלֹא
מַחִיה וּמַחִיה בְּלֹא שְׁעַר לָבָן; וְאִף־עַל־פִּי שְׂלֵא נִמְרָה מַחִיה אֶלָּא בְּשֵׂאת, אִף בְּכָל הַמִּרְאוֹת וְתוֹלְדוֹתֵיהֶן הוּא סִימָן
טָמְאָה:

יא צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא:
 צרעת נושנת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסגרנו כי טמא הוא:
 סגירות עתיקא היא במשך בסריה ויסאבניה כהנא לא יסגריניה ארי מסאב הוא:
 יב ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו ועד-רגליו
 לכל-מראה עיני הכהן:
 ואם פרוח תפרח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל-עור הנגע מראשו ועד-רגליו לכל-מראה עיני
 הכהן:
 ואם מסגא תסגי סגירותא במשכא ותחפי סגירותא ית כל משך מכתשא מרישיה ועד רגלוהי לכל חיזו
 עיני כהנא:

יג וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע בלו הפך לכן טהור
 הוא:

וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את-כל-בשרו וטהר את-הנגע בלו הפך לכן טהור הוא:
 ויחזי כהנא והא חפת סגירותא ית כל בסריה וידפי ית מכתשא פליה אתהפיך למחור דכי הוא:

יד וביום הראות בו בשר חי יטמא:

וביום הראות בו בשר חי יטמא:

וביומא דיתחזי ביה בסרא חיא יהי מסאב:

טו וראה הכהן את-הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא:

וראה הכהן את-הבשר החי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא:

ויחזי כהנא ית בסרא חיא ויסאבניה בסרא חיא מסאב הוא סגירות הוא:

רש"י

(יא) צרעת נושנת היא, 'מכה ישנה היא' תחת המחיה, וחיבורה זו נראית פריאה מלמעלה ותחתיה מלאה לחה; שלא
 תאמר: הואיל ועלתה מחיה — אטהרנה:

(יב) מראשו, של אדם 'ועד רגליו'. לכל-מראה עיני הכהן, פרט לכהן שחשף מאורו:

(יד) וביום הראות בו בשר חי, אם צמחה בו מחיה, הרי כבר פרש שהמחיה סימן טמאה, אלא הרי שהיה הנגע באחד
 מעשרים וארבעה ראשי אברים שאין מטמאין משום מחיה לפי שאין נראה הנגע בלו כאחד ששופע אילף ואילף, וחזר
 ראש האבר ונתגלה שפועו על-ידי שמן, כגון שהכריא ונעשה רחב ונראית בו המחיה, למדנו הכתוב שתטמא. וביום,
 מה תלמוד לומר, ללמד, יש יום שאתה רואה בו ויש יום שאין אתה רואה בו. מכאן אמרו: חתן, נותנין לו כל שבעת
 ימי המשתה, לו ולאצטליתו, ולכסותו ולביתו, וכן ברגל נותנין לו כל ימי הרגל:

(טו) צרעת הוא, הבשר שהוא; 'בשר' לשון זכר:

טז או כי ישוב הבשר חתי ונהפך ללבן ובא אל הכהן:

או כי ישוב הבשר חתי ונהפך ללבן ובא אל הכהן:

או ארי יתוב בסרא חיא ויתהפיד למחור ויתתי לות פהנא:

זו וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וסתר הכהן את הנגע מהור הוא:

וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וסתר הכהן את הנגע מהור הוא:

ויחזניה פהנא והא אתהפיד מכתשא למחור וידפי כהנא ית מכתשא דכי הוא: פ **שלישי**